

[Nina Andersen.]

man regner med, at denne særlige gren af erhvervsvejledningen og erhvervsrådgivningen er dækket.

Dette bringer mig hen til at sige nogle ord også om det enkelte punkt, hvor ministeren ikke har fulgt embedsmandsudvalget og ungdomskommissionens indstilling, nemlig spørgsmålet om erhvervsvejlederne. De pågældende kommissioner foreslog heldagsansatte, medens den højtærede minister er gået ud fra, at dette arbejde meget hensigtsmæssigt vil kunne udføres af halvdagsbeskæftigede. Dette synspunkt er måske rigtigt. Det vil jeg slet ikke afvise, og i hvert fald vil tiden vise, om det er rigtigt, men jeg tror dog ikke, det ville være så behageligt, hvis dette job fik karakteren af at være noget ekstraarbejde, man havde. Der bør sikkert finde en meget omhyggelig udvælgelse sted af de pågældende. Jeg finder det naturligt, at man kan finde erhvervsvejledere blandt lærerne, men jeg vil understrege, at man også vil kunne finde dem blandt andre, der har beskæftiget sig med ungdommen, og jeg vil tro, at man blandt amtsarbejdsanvisningskontorenes personale kunne finde interesserede og egnede, som kunne tage sig af denne gren af arbejdet, så man var i stand til at få heldagsbeskæftigede, der en del af dagen arbejdede som erhvervsvejledere og en anden del af dagen ved det almindelige arbejde på et amtsanvisningskontor. Jeg vil under alle omstændigheder understrege betydningen af, at der kommer til at finde en meget omhyggelig udvælgelse sted.

Jeg har allerede nævnt nødvendigheden af et udvalgsarbejde. Vi kunne måske i dette udvalg få nærmere oplysninger om det dybtgående undersøgelsesarbejde, der har fundet sted, og resultaterne deraf. Det er klart, at man ikke kan få det med i bemærkningerne til et lovforslag, og bortset fra enkelte artikler i tidsskrifter, som særlig interesserer sig for disse problemer, har det ikke været nemt at finde noget om disse erfaringer. I de årlige beretninger fra arbejdsdirektøren er det meget lakonisk, hvad der er sagt om denne sag. Mit parti vil i

hvert fald være meget interesseret i at høre om flere enkeltheder fra erfaringsområdet.

Med disse bemærkninger vil jeg udtrykke mit partis vilje til en hurtig udvalgsbehandling. Lad mig føje til, at vi går ud fra, at dette forslag kan behandles selvstændigt blandt det kompleks af love, der er blevet fremsat, så dets skæbne ikke er afhængig, heller ikke tidsmæssigt, af, hvad der ellers kommer til at gælde for de fremsatte lovforslag. Vi er interesserede i, som jeg har sagt, at dette forslag gennemføres hurtigt.

Kryger: Når den højtærede socialminister har fundet anledning til at trække dette forslag om erhvervsvejledning ud af lærlingekommissionens arbejde, ser jeg heri et bevis for ministerens interesse i at få fremmet denne for ungdommen meget vigtige sag. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige ministeren tak, for jeg har det indtryk, at det er ministerens mening netop derigennem at fremme sagen mest muligt.

I bemærkningerne til forslaget anføres, at man gennem nogle år har foretaget forsøg på erhvervsvejledningens område i visse arbejdsanvisningskontorer. Selvom resultatet har været ret tilfredsstillende, tror jeg dog, at spørgsmålet bør løses i en meget nøjere tilknytning til skolerne, end det fremgår af forslaget. En ordning, der henlægger lovens administration til skolerne, vil ikke være i vejen for, at de unge, som allerede er gået ud af skolen, også fortsat kan få den fornødne vejledning derfra. Skolelægeordningen er i forvejen så godt som gennemført både i købstæder og landdistrikter, og skolepsykologer er efterhånden også kommet til at spille en rolle, og man har derfor på skolerne den nødvendige arbejdskraft, som her skal anvendes. Derfor forstår jeg ikke rigtig, hvorfor ministeren mener at denne vigtige sag skal tages bort fra det efter min mening rette forum, nemlig skolerne, hvor den hører hjemme.

Lærerne, som igennem en årrække har haft børnene under daglig observation, vil sikkert bedst kunne løse denne opgave, og ved en udbygning af denne erhvervsvejledning, som allerede mange skolefolk har taget